

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 098626 17 Kž
Brčko, 25.07.2017. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Maide Kovačević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Radmile Tomić, u kaznenom predmetu protiv optuženog N.O. iz O., zbog dva kaznena djela Ugrožavanje sigurnosti iz članka 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 33/13, 26/16 i 13/17), odlučujući o žalbi Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i optuženog N.O. osobno, izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 098626 16 K od 23.03.2017. godine, nakon javne sjednice kaznenog vijeća održane u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Sadike Fatić i optuženog N.O., donio je dana 25.07.2017. godine, slijedeću

P R E S U D U

Odbijaju se kao neosnovane žalbe Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i optuženog N.O. iz O. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 098626 16 K od 23.03.2017. godine

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 098626 16 K od 23.03.2017. godine, optuženi N.O. iz O. oglašen je krivim da je radnjama opisanim u točki I izreke te presude počinio kazneno djelo Ugrožavanje sigurnosti iz članka 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je temeljem navedenog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 7., 42., 47., 49., 50. točka b) i 51. stavak 1. točka f) Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 2.000,00 KM (dvijetisućekonvertibilnihmaraka), koju je dužan platiti u roku od 3 (tri) mjeseca po pravomoćnosti presude, uz upozorenje da ukoliko to ne učini u ostavljenom roku da će mu se izrečena kazna zamijeniti kaznom zatvora, tako što će za svakih započelih 100,00 KM novčane kazne biti utvrđen 1 (jedan) dan zatvora.

Temeljem članka 188. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i

Hercegovine“, broj 34/13 i 27/14), optuženi je obvezan da plati paušal za rad suda u iznosu od 100,00 KM, u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

U točki II izreke pobijane presude optuženi N.O. je temeljem članka 284. točka c) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oslobođen od optužbe da je radnjama opisanim u točki 2. izreke te presude, na štetu S.Č., počinio kazneno djelo Ugrožavanje sigurnosti iz članka 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Temeljem članka 189. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženi je u odnosu na te kaznenopravne radnje oslobođen obveze plaćanja troškova kaznenog postupka u iznosu od 60,00 KM, koji se odnosi na troškove svjedoka S.L., te određeno da isti padaju na teret proračunskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbe su u zakonskom roku izjavio Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu Tužitelj) i optuženi N.O. osobno (u daljem tekstu optuženi).

Tužitelj prvostupanjsku presudu pobija zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i odluke o kazni iz članka 300. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, uvaži žalbu, ukine pobijanu presudu i da nakon održanog glavnog pretresa optuženog oglasi krivim da je radnjama iz točke II izreke pobijane presude počinio kazneno djelo Ugrožavanje sigurnosti iz članka 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te mu izrekne kaznu zatvora u skladu sa zakonom, ili da istu presudu preinači u dijelu odluke o kazni, tako što će optuženog osuditi na kaznu zatvora u skladu sa zakonom.

Optuženi N.O. prvostupanjsku presudu pobija zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka j) i stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i odluke o kaznenopravnoj sankciji iz članka 300. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da ovaj sud u smislu članka 314., a svezi s člankom 284. točka 1) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu, preinači prvostupanjsku presudu i optuženog oslobodi od optužbe ili da u smislu članka 315. stavak 1. točka a) i b) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu, ukine prvostupanjsku presudu i odredi održavanje rasprave pred vijećem Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ili da u smislu članka 314. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine preinači prvostupanjsku presudu i optuženom izrekne blažu kaznu po mjeri i vrsti.

Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je podneskom od 05.05.2017. godine, dao odgovor na žalbu optuženog, u kojem navodi da je ona u cijelosti

neosnovana, pa stoga predlaže da ovaj sud u skladu s člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odbije žalbu optuženog kao neosnovanu.

Optuženi je podneskom od 15.05.2017. godine podnio odgovor na žalbu Tužitelja, u kojem navodi da je žalba tužitelja u pogledu oslobađajućeg dijela prvostupanjske presude u cijelosti neosnovana, predlažući da ovaj sud u smislu članka 314., a u vezi sa člankom 284. točka 1) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, žalbu Tužitelja odbije kao neosnovanu, uvaži žalbu optuženog, preinači prvostupanjsku presudu i optuženog oslobodi od optužbe, ili da u smislu članka 315. stavak 1. točka a) i b) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu, ukine prvostupanjsku presudu i odredi održavanje rasprave pred vijećem Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ili da u smislu članka 314. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, preinači prvostupanjsku presudu i optuženom izrekne blažu kaznu po mjeri i vrsti.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 25.07.2017. godine Tužitelj i optuženi su ostali u svemu kod navoda i prijedloga iz pisano izjavljenih žalbi, kao i kod datih odgovora na žalbe.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u skladu sa člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

U uvodu žalbe optuženi N.O. navodi da prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba o kaznenom postupku iz člana 297. stavak 1. točka j) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojom odredbom je propisana bitna povreda kaznenog postupka u slučaju prekoračenja optužbe, međutim, iz sadržaja obrazloženja podnesene žalbe nedvojbeno se može zaključiti da optuženi u stvari prigovara ocjeni dokaza koju je u pobijanoj presudi proveo prvostupanjski sud i to u prvom redu ocjeni iskaza oštećenog M.Č. i svjedoka F.P., ističući da je takva ocjena prvostupanjskog suda u svemu suprotna odredbama članka 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da je time počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Ispitujući prvostupanjsku presudu u tom dijelu, ovaj sud nije mogao doći do takvog zaključka, jer je prvostupanjski sud u razlozima navedenim u obrazloženju u odnosu na točku 1. osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, dao detaljne, jasne i uvjerljive razloge zbog kojih je kao istinite prihvatio iskaze oštećenog M.Č. i svjedoka F.P. Takve razloge prvostupanjskog suda u potpunosti podržava i ovaj sud, jer je nakon uvida u sadržaj iskaza ovih svjedoka datih tijekom glavne rasprave, zaključio da je ocjenu navedenih dokaza prvostupanjski sud proveo u svemu u skladu s člankom 15. i 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Naime, navedeni svjedoci su na cjelovit način opisali događaj koji se optuženom stavlja na teret u točki 1. osuđujućeg dijela prvostupanjske presude,

tako da nije bilo nikakvog razloga da se posumnja u istinitost njihovih iskaza, a optuženi tijekom prvostupanjskog postupka, unakrsno ispitujući oštećenog M.Č. i svjedoka F.P., ničim nije doveo u pitanje vjerodostojnost njihovih iskaza, a niti je u izjavljenoj žalbi bilo kojim prihvatljivim argumentom osporio vjerodostojnost onoga što su oni izjavili. Neuvjerljiva je, a time i neprihvatljiva argumentacija optuženog da prvostupanjski sud nije mogao pokloniti vjeru iskazu svjedoka F.P., jer se prema tvrdnjama optuženog radi o osobi koja svako malo završi na psihijatriji, potkrepljujući to otpusnicom Zdravstvenog centra Brčko – Odjela psihijatrije od 08.03.2016. godine i 28.04.2017. godine. Ovo zbog toga što je svjedok F.P. samo potvrdio ono što je u svom iskazu naveo oštećeni M.Č., ističući da je kritične prilike sreo optuženog N.O., koji je zastao sa svojim vozilom i pozdravio se sa njim, da bi nedugo potom iz njemu nepoznatih razloga izašao iz svojeg vozila i iz prtljažnog prostora izvadio metalni ključ za pričvršćivanje kotača i uputio se prema dvorištu džamije u G.R., da bi navedeni svjedok tek nakon što je u dvorištu džamije sa drvenom letvom u ruci uočio oštećenog M.Č., „skontao“ o čemu se radi, odnosno da je optuženi zbog nekog razloga potrčao za oštećenim psujući mu majku („jebem vam sve živo, sve ću vas pobiti“).

U takvim okolnostima, prvostupanjski sud nije imao nikakvog razloga posumnjati u vjerodostojnost, kako iskaza oštećenog M.Č., tako niti iskaza svjedoka F.P., bez obzira na zdravstveno stanje svjedoka F.P., jer se iz medicinske dokumentacije jasno vidi da se radi o depresivnom poremećaju bez simptoma psihoze, pa ovaj sud ne vidi na koji način bi ovakva dijagnoza mogla dovesti u pitanje istinitost njegovog iskaza.

U svezi sa naprijed iznesenim se mogu kao neosnovani, a dijelom i kao neobrazloženi, odbiti žalbeni prigovori optuženog vezani uz tvrdnje „da su ovakve povrede postupka dovele i do pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i do pogrešno izvedenog zaključka o počinjenju kaznenog djela od strane optuženog“, s obzirom na to da se na temelju iskaza oštećenog M.Č. i svjedoka F.P. sa sigurnošću može zaključiti da su se u radnjama optuženog opisanim u točki 1. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, ostvarila sva zakonska obilježja kaznenog djela Ugrožavanje sigurnosti iz članka 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Stoga se, po ocjeni ovog suda, odluka prvostupanjskog suda da optuženog oglasi krivim za navedeno kazneno djelo, ne temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano ističe u žalbi optuženog N.O., a niti je takva odluka prvostupanjskog suda rezultat pogrešne ocjene provedenih dokaza, što bi predstavljalo bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2. , u svezi člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kada su u pitanju žalbeni prigovori optuženog vezani za odluku prvostupanjskog suda da optuženom za navedeno kazneno djelo izrekne novčanu kaznu u iznosu od 2.000,00 KM, valja istaknuti da se neosnovano u žalbi ističe da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio sve otežavajuće i olakšavajuće okolnosti, „ali da je otežavajuće okolnosti precijenio, a olakšavajućim dao gotovo nikakav značaj“. Naime, iz obrazloženja prvostupanjske presude u tom dijelu može se nedvojbeno zaključiti da je sud kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio prilike pod kojima je djelo počinjeno, dok je kao otežavajuću okolnost

cijenio raniju osuđivanost optuženog i to za tri kaznena djela koja u sebi sadrže elemente nasilja. U takvim okolnostima, imajući u vidu da je člankom 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za kazneno djelo za koje je optuženi oglašen krivim propisana kazna zatvora do šest mjeseci, dakle, bez propisivanja posebnog minimuma, zbog čega se u određenim okolnostima, u smislu članka 51. stavak 1. točka f) Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženom umjesto kazne zatvora može izreći novčana kazna, onda se izrečena kazna 2.000,00 KM čini u potpunosti adekvatnom, kako težini kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim, tako i stupnju njegove krivnje. Stoga je žalbu optuženog u pogledu visine izrečene novčane kazne valjalo odbiti kao neosnovanu.

Kada je u pitanju žalba Tužitelja, valja istaknuti da se tom žalbom prvostupanjska presuda pobija zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u odnosu na oslobađajući dio presude i to u dijelu u kojem je prvostupanjski sud, temeljem članka 284. stavak 1. točka c) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženog N.O. oslobodio od optužbe da je radnjama opisanim u točki 2. izreke te presude, počinio kazneno djelo Ugrožavanje sigurnosti iz članak 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na štetu oštećene S.Č., dok se pak žalbeni osnov odluke o kazni iz članka 300. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosi na osuđujući dio prvostupanjske presude, jer tužitelj smatra da je izrečena novčana kazna u iznosu od 2.000,00 KM neadekvatna, s obzirom na to da se u slučaju optuženog N.O. radi o tzv. „specijalnom povratniku“, kojem su izricane novčane kazne za ranije počinjena kaznena djela, koje on u pravilnu nije plaćao nego je odlazio na izdržavanje kazne zatvora, kao i da su u tijeku još dva kaznena postupka protiv istog optuženog, takođe u povodu nasrtaja na oštećenog M.Č. i njegovu obitelj.

U odnosu na oslobađajući dio prvostupanjske presude Tužitelj u žalbi ističe da se odluka prvostupanjskog suda da optuženog N.O. oslobodi od optužbe da je radnjama opisanim u točki 2. izreke tog dijela presude počinio kazneno djelo Ugrožavanje sigurnosti iz članka 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na štetu oštećene S.Č., temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, koji je rezultat pogrešne ocjene provedenih dokaza koje je tijekom glavne rasprave proveo tužitelj, u prvom redu iskaza oštećene S.Č. Tužitelj smatra da prvostupanjski sud nije pravilno postupio odbijajući da prihvati kao istinite tvrdnje oštećene S.Č., da joj je optuženi N.O. kritične prigode uputio prijetnje „kurvo jedna nećeš ti mene izbacivati napolje, ja sam N.O., zaklaću tebe, muža, i djecu ti“, pozivajući se na iskaze svjedoka E.S. i S.L., koji nisu potvrdili da su čuli navedene prijetnje oštećenoj, jer po mišljenju tužitelja oni te prijetnje i nisu mogli čuti, s obzirom na to da je u trenutku njihovog upućivanja optuženi bio sam u lokalu sa oštećenom. Međutim, sve i da te prijetnje od optuženog nisu izgovorene, tužitelj smatra da su se u radnjama optuženog ostvarila obilježja kaznenog djela koje mu se stavlja na teret, imajući u vidu da je sa sigurnošću utvrđeno da je optuženi lupao po stolu objekta u kojem je oštećena zaposlena, psovao i galamio, pa s obzirom na raniji sukob istih aktera, takvim ponašanjem optuženi je ugrozio sigurnost oštećene S.Č.

Ovakvo stajalište tužitelja nije prihvatljivo iz prostog razloga što se optuženi, za razliku od kaznenopravnih radnju opisanih u točki 1. osuđujućeg dijela presude, u točki 2. oslobađajućeg dijela presude, tereti da je ugrozio sigurnost oštećene S.Č. upućivanjem prijetnji oštećenoj da će nju i njoj bliske osobe lišiti života, u kom slučaju je nužno utvrditi sadržaj tih prijetnji, kako bi se pouzdano utvrdilo da su one bile ozbiljne i da su kod oštećene izazvala osjećaj ugroženosti. U takvim okolnostima nije dovoljno da je utvrđeno da je optuženi galamio na oštećenu i udario šakom od stol u lokalu u kome je ona uposlana, da bi se u njegovim radnjama stekla obilježja kaznenog djela iz članka 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nego je nužno utvrditi točan sadržaj izrečenih prijetnji, kako bi se na objektivan način utvrdila njihova ozbiljnost, kao i činjenica da su kod onog kome su upućene stvorile osjećaj ugroženosti i straha za vlastiti život ili živote njoj bliskih srodnika.

U konkretnom slučaju, sadržaj navodno izrečenih prijetnji koje su izričito navedene u činjeničnom supstratu izreke u točki 2. oslobađajućeg dijela prvostupanjske presude, osim oštećene S.Č., nisu potvrdili saslušani svjedoci E.S. i S.L. Naprotiv, tijekom svog svjedočenja na glavnoj raspravi od 06.02.2017. godine svjedok E.S., na izričit upit tužitelja koje riječi je čuo da je optuženi upućivao oštećenoj, odgovorio je „znači, on je psovao majku, viko kurvo, vi meni pravite probleme, ja zbog vas ne mogu, kao da živim i tako nekako“, ali da u tom momentu nije čuo da je optuženi bilo kome prijetio. Svjedok S.L. je također na izričit upit tužitelja je li čuo što je optuženi psovao oštećenoj, odgovorio „a psovao je Boga, M.Č. majku, ženu, eto to je od prilike to“, na upit je li prijetio šta, svjedok je odgovorio „ja to nisam čuo da je prijetio ništa, uglavnom sa samo čuo da je ženi psovao, da je M.Č. psovao majku, da mu je ženu i onda kad je udario rukom po stolu, onda smo mi ušli unutra, misleći da će ženu fizički maltretirati“. U takvim okolnostima, pravilno je postupio prvostupanjski sud kada nije prihvatio kao istinit iskaz oštećene S.Č. u dijelu koji se odnosi na izrečene prijetnje od strane optuženog N.O. Imajući u vidu da se u slučaju izrečenih prijetnji, koje se citiraju u činjeničnom opisu točke 2. izreke oslobađajućeg dijela prvostupanjske presude, radi o bitnom obilježju kaznenog djela iz članka 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, čije postojanje je ozbiljno dovedeno u pitanja opravdanim ne prihvatanjem iskaza oštećene u tom dijelu, primjena načela „in dubio pro reo“ propisana člankom 3 stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nalagala je u pogledu tih radnji (točka 2.) donošenje odluke koja je povoljnija za optuženog.

Stoga je pravilno postupio prvostupanjski sud kada je optuženog N.O., temeljem članka 284. stavak 1. točka c) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodio od optužbe da je radnjama opisanim u točki 2. izreke počinio kazneno djelo Ugrožavanje sigurnosti iz članaka 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Takva odluka prvostupanjskog suda se, suprotno stajalištu tužitelja, ne temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, tako da žalbene prigovore Tužitelja u tom dijelu valjalo odbiti kao neosnovane.

Neosnovano se žalbom tužitelja prigovara visini izrečene novčane kazne optuženom u iznosu od 2.000,00 KM, zbog počinjenja kaznenog djela

Ugrožavanje sigurnosti iz članka 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, opisanim u točki 1. osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, ističući da se novčanom kaznom ne može ostvariti svrha kažnjavanja, s obzirom na to da je optuženi već pravomoćno osuđivan, kao i da su u tijeku još dva kaznena postupka protiv optuženog, također zbog kaznenih djela sa elementima nasilja, te da je zbog toga optuženom za kazneno djelo za koje je oglašen krivim nužno izreći bezuvjetnu kaznu zatvora. Ovakvo stajalište tužitelja nije opravdano iz razloga što je prvostupanjski sud pravilno cijeneći olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani optuženog, u skladu sa člankom 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a osobito cijeneći sve okolnosti pod kojim je došlo do počinjenja kaznenog djela za koje je oglašen krivim, pravilno zaključio da se u slučaju optuženog svrha kažnjavanja može ostvariti i izricanjem novčane kazne i to u iznosu od 2.000,00 KM, koja i po ocjeni ovog suda u potpunosti adekvatna težini kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim, te da će se tako izrečenom kaznom u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Stoga je žalbu tužitelja u pogledu visine izrečene kazne o optuženom također valjalo odbiti kao neosnovanu.

Kako iz svega naprijed izloženog razvidno da su žalbe tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i optuženog N.O. u cijelosti neosnovane, ovaj sud je u skladu sa člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Radmila Tomić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić